

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 343) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 85 af 30. April 1909 om Tillæg til Strandingsloven af 10. April 1895.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5027).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 345) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 257 af 6. Maj 1921 om Udenrigstjenesten, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 152 af 30. Juni 1927.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 301; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1091).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Ordføreren (Vanggaard): Udvalget angaaende Forslag til Lov om Udenrigstjenesten har holdt en Række Møder, dels til Drøftelse af det foreliggende Lovforslag og dels til Drøftelse af det under Udvalgets Forhandlinger inddragne Spørgsmaal om de udenrigsministerielle Tjenestemænds Adgang til Bierhverv.

Om Spørgsmaalet angaaende § 1, Spørgsmaalet om Bevarelsen af Stilling som Raadgiver i Folkeret, har der indenfor Udvalget hersket delte Meninger. Da dette Spørgsmaal sidst behandledes i det af Folketinget i Sommeren 1927 nedsatte Udvalg om Udenrigstjenesten, var der indenfor dette Udvalg — med Støtte i Administrationskommissionens 4de Betænkning — overvejende Stemning for at nedlægge denne Post, men Udenrigsministeren kunde ikke dele denne Opfattelse, og de stedfundne Drøftelser resulterede da i, at Raadgiveren i Folkeret foreløbig bevaredes for Udenrigstjenesten indtil Udgangen af Marts 1929 som fungerende under Udenrigsministeriets Direktør.

Da Udenrigsministeren vedblivende har fastholdt den Opfattelse, at en selvstændig Post som Raadgiver i Folkeret er en Nødvendighed for Udenrigstjenesten, og at den af ham foreslaaede Ordning ved en Indskrænkning af Hjemmetillæget betyder en ikke uvæsentlig finansiell Besparelse, har Udvalget ikke ment — selv naar henses til de Grunde, som er givet af Administrationskommissionen — at ville fastholde det i 1927 indtagne Standpunkt om, at denne Post bør nedlægges. Udvalget skal derfor indstille til Vedtagelse i dette høje Ting Lovforslagets § 1, hvorved Stillingen som Raadgiver i Folkeret paa ny bliver af varig Karakter.

Ligeledes indstiller Udvalget Vedtagelsen af Lovforslagets §§ 2 og 3 angaaende henholdsvis Oprettelsen af en Tjenestemandsstilling ved Folkenes Forbund og med Bopæl i Genève og til Erstatning for den oprettede Post, der foreslaas besat med en Tjenestemand af 3die Lønningsklasse, Oprettelsen af en Post af 4de Lønningsklasse.

Under Udvalgets Overvejelse har, som før nævnt, været inddraget Spørgsmaalet om de udenrigsministerielle Tjenestemænds Adgang til Bierhverv. Dette Spørgsmaal fandt efter Udvalgets Opfattelse sin principielle Afgørelse ved § 141 i Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919, saaledes som denne optryktes under 6. Oktober 1922, derhen, at Udenrigsministeriets Tjenestemænd ikke kunde have Adgang til Bierhverv.

§ 141 i Tjenestemandsloven havde følgende Ordlyd, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse:

„Der vil af Regeringen inden 1. December 1921 være for Rigsdagen at fremsætte Forslag til Lov om Revision af § 44 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919.